

1.

Kuře bloudí mezi poli,
pípá, pípá, nožky bolí.

Pověz, milý ječmínku,
jak mám najít maminku?

2.

Byly jedny sandálky,
ty šly samy do dálky.

Z Prahy, jak se vypráví,
do Moravské Ostravy.

3.

Maloval malíř na dvoře
všecko, co kolem krákoře,
všecko, co kolem cvrliká
a hraje jako muzika.

4.

Jak je ti Praho?
Stověžatě!
A mně zas jako na jaře.
Nechceš se projít?
Počkám na tě –
ať třeba prší trakaře.

5.

A ticho, jež se valí šerem
bzuk much a vrbky rozhoupané
a rosa, která v listy kane,
i měsíc bílý před večerem.

6.

Jsi útlejší než hlas,
ach, ještě víc jej ztlum
a jeho otisk zas
tma sejme našim rtům
(...)

7.

Když z nebe spadnou bílé vločky
a blízko kamen léhají
psi s bílou srstí, bílé kočky
A sněžné sovy létají,
tu vezme malíř čtvrtku bílou -
a má hned půli obrázku.
Co udělá však s druhou, zbylou?
Odpověz na tu otázku!

Namaluje tam stopy – důlky,
domy a lidi spící v nich,
A tu se mu i z bílé půlky
stane sníh,

ano – samý sníh.